

[Kyed.]

tagen til alle Parter, baade det større, det mindre og det mellemstore Landbrug. Den højtærede Minister tror jeg ogsaa vil være enig med mig i, at det er ud fra denne Synsvinkel, Sagen maa ses; den højtærede Minister er jo Minister for alle Landmænd og kan ikke have andet Syn end det, at alle Kategorier af Landbrug maa stilles lige, naar en Ordning skal træffes.

Det, at Sagen fortsat er trukket i Langdrag, har, som sagt, medført en betydelig Forrykkelse af Forholdet, vi har faaet for lidt Penge i Kornkassen og bliver derfor nødt til at se os om efter andre Midler end dem, der ellers havde været til Raadighed. Som Følge heraf er det foreliggende Smørordningsforslag ikke tilfredsstillende. Vi maa den Vej ud, at vi gennem ændret Smørordnings- og Margarineordningsforslag faar fremskaffet en Del af de Midler eller alle de Midler, der ikke er indgaaet, fordi Sagen er trukket i Langdrag, og som yderligere vil gaa tabt, hvis Ministeriet opretholder Kravet om, at der ikke maa tages nogen Afgift af Korn, som indføres her til Landet, selv om det kunde ske uden nogen nævneværdig Stigning af Brødpriserne. Vi maa gøre den Opfattelse gældende, at vort Krav med Hensyn til Mejeriprodukternes Omsætning paa Hjemmemarkedet i Sammenligning med de opnaaede Priser i Udlandet paa ny maa tages op til nøje Overvejelse, og vi ser det helst taget op til nøje Overvejelse paa det Grundlag, der fra Venstres Side blev givet Udtryk for i Landbokommissionen. Ligeledes maa Margarineafgiften absolut drages ind under disse Overvejelser.

Nu ved jeg vel, at man fra Regeringspartiernes Side gør den Opfattelse gældende, at hvis man vil have forhøjede Hjemmemarkedspriser for Landbrugsprodukter, vil det medføre Overvæltning af Byrder paa andre Befolkningsklasser, men jeg mener, at en saadan Opfattelse er ganske urigtig. Alle erkender, at Landbrugets Vanskeligheder er skabt af Forholdene udefra, af Dumpingpriser paa Verdensmarkedet, af det høje indenlandske Prisniveau, der bestemmer Landbrugets Udgifter under mange forskellige Former. Andre Erhverv som f. Eks. store Dele af Haandværk og Industri vilde have været ude for akkurat de samme Vanskeligheder, hvis ikke Told-

satser og øget Beskyttelse gennem Krone-sænkning havde skærmet dem mod Dumpingvarer, og hvis man ikke yderligere gennem Brugen af Valutaordningen havde skærmet dem mod en betydelig udenlandsk Konkurrence. Hvis ikke alt dette havde været Tilfældet, ja, saa vilde meget af den øgede Beskæftigelse, der er inden for disse Erhverv i Dag, slet ikke have været til Stede. Forholdet er jo dette, at Industri og Haandværk under de Forhold, jeg her har peget paa, i stærkere og stærkere Grad er ved at arbejde sig op til øget Omsætning, øget Produktion, fordi Hjemmemarkedet for disse Erhvervs Vedkommende i betydelig Grad før blev betjent med udenlandske Varer. De har, om jeg saa maa sige, Vinden paa Ryggen i Kraft af de Forhold, vi nu har skabt og været nødt til at skabe paa Grund af de forværrede Handelsforhold paa Verdensmarkedet.

For Landbruget ligger det jo ganske modsat. Under Restriktionspolitikken rundt omkring i Landene er Landbruget tvunget til fortsat Indskrænkning af sin Produktion. Den Del af Produktionen, der endnu kunde komme ind i Lande, hvor vi før har haft gode Markeder, er nu blevet udsat for nye Toldbyrder eller meget stærk Forøgelse af tidligere Toldafgifter. Disse Afgifter er saa høje, at de for det Kvæg, vi sender Syd paa, udgør saadant noget som 75 pCt. af Værdien, det vil sige, de er blevet saa høje, at de ikke kan betales af Køberne, men maa nødvendigvis betales af Sælgerne derigennem, at man maa afgive sine Varer til en meget lav Pris, en Pris, der ligger langt, langt under Produktionsomkostningerne.

Saa siger man, at derved er intet at gøre, det er Forhold, der er dikteret os udefra, og det er vi nødt til at bøje os for. Det indrømmer jeg for mit Vedkommende, men saa maa man ikke glemme, at samtidig med, at dette finder Sted over for Landbrugets Produkter, det være sig Kød, Mejeriprodukter eller andet, tvinges Prisen ned paa Hjemmemarkedet. I samme Grad, som Landbrugsprodukter gøres til Genstand for Restriktioner og Toldpaalæg, som tvinger vor Eksportpris ned, skaber man billigere og billigere Priser paa Landbrugsprodukter herhjemme til andre Befolkningslag. Og saa ser jeg endda ganske